

TİYATRO DÖNEMİ BAŞLADI

Nevzat Gözaydın

Ankara Devlet Tiyatrosunda 2019-2020 dönemi yeni ve eski oyunlarla başladı. Ankara sahnelerinde sergilenen oyunların 1 Ekim'de başlamasından sonra tiyatroseverlerin ilgisinin çok büyük olması dolayısıyla bilet bulmak bir hayli zor... Ankara'nın en uzak köşelerinde, Çayyolu, Altındağ, Macunköy gibi yerlerdeki salonlar bile biletlerin ilk çıktığı saatlerde bittiği görülüyor. Bu dönemde Necip Fazıl Kısakürek'in *Reis Bey* ile Moliere'nin *Cimri* eserlerinin yanı sıra yeni oyunlara da yer verildiği görülmektedir. Bu ilk gösterimleri yapılan eserler arasında Cemal Reşit Rey'in *Lüküs Hayat* müzikali, B. Brecht'in *Küçük Burjuva Düğünü*, Güngör Dilmen'in *Aşkımız Aksaray'ın En Büyük Yangını*, İskender Pala'nın Fuzuli'den yararlanarak uyarladığı *Leyla ile Mecnun*, Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın *Gulyabani*, İlhan Haktanır'ın *Maskeleler*, Ergün Sav'ın *Vatan Yahut*, Namık Kemal ile Haluk İşıklı'nın *Mavi Pullu Balık* çocuk oyununu dikkat çekmektedir.

Diğer sahnelenen eserler arasında F. M. Dostoyevski'nin *Suç ve Ceza*, P. Sun-kin'din *Kontrabas*, S. Zweig'in *Satranç*, A. Christie'nin *Fare Kapanı*, A. S. Haf-fer'in *Kapan*, Turgay Nar'ın *Divane Ağaç Yunus Emre*, Mustafa Kılıcı'nın *Oyun Odası*, S. Hill'in *Siyahlı Kadın*, R. Rose'un *12 Öfkeli*, Rıdvan Şentürk'ün *Terörist*, A. Gelkan'ın *Bankta İki Kişi*, Ahmet Me-tin Önel'in *Eyvah Nadir*, Melih Cevdet Anday'ın *Mikado'nun Çöpleri*, Nurhan Karadağ'ın *Tembel Memiş*, Güngör Dil-men'in *Midas'ın Altınları*, K. Apostolo-va'nın *Altın Kız*, Özen Rodop'un *Papağan Kaçtı* oyunları çeşitli sahnelerde sergi-lenmektedir.

Bunların dışında Nevşehir, Konya ve İstanbul sahnelerinde *Reis Bey* oyunu, ekim ayında seyircilerle buluşmuştur.

Cimri

Moliere'nin 300 yıl öncesindeki insan ilişkilerinin, para, kudret ve şöhret karşısında ne kadar zayıf kaldığını örneklerle ortaya koyan güzel bir eserdir. Yüzyıllarca süren bu gerçekler yeryü-zünde hemen her yerde geçerlidir. Yazar böylece sadece kendi çağının ve ülkesi-nin insanı olmaktan çıkmış, evrensel bir kimliği sergilemeye koyulmuştur. An-cak birçok sahnede gülümsemeleri sağ-layan metin, aynı zamanda kara tiyatrosu-nun da örneğidir. Acımasız iğnelemeler, küçük görmeler ve hatta neredeyse bir bakıma tahkire varan sözlerle davranış-lar, gülmenin hemen yanı başındadır.

Cimri babanın bencilliği hep ön planda-dır. Onun için, oğlu veya kızı, ancak sa-hip olduğu kasadaki altınlarından sonra gelir. Evindeki hizmetçiler, uşaklar, ara-bacı-sı-aşçısı da babanın karakterinin özelliklerini belirtecek kadar bencildir-ler. Olaylar geliştikçe kendi fırsatçılık-larını, çıkar düşüncelerini, isteklerini vurguladıklarını görüyoruz.

Oyun, Büyük Tiyatroda kapalı gişe oy-nanmıştır. *Cimri* baba rolünde Mustafa Kurt, çok üstün bir başarıyla sahnededir. Hareketliliği, tutumu ve davranışlarıyla diğer oyunculardan çok daha yukarıda-dır. Sahnede o olmayınca diğer oyuncu-ların zaman zaman seslerinin bile son sıralara kadar ulaşmaması, olumsuz bir izlenime yol açmıştır. Şu var ki eser, seyirciyi baştan sona sürükleyip götür-mektedir. Bunda basit ve küçük olarak hazırlanan dekorun da büyük etkisi var-dır. Kostümlerin o dönemi belirten gü-zellikte olması ayrıca söz etmeye değer.

Kasım ayında da sergileneceğini ümit ettiğim oyunu, Ankara'daki okuyucula-rımızın özellikle görmelerini belirtmek isterim.